

Saken mot politiinspektør Haakon Schønning for lagmannsrett i dag 40 forsvarsvitner' skal avgi for- klaring i saken 28. 7. 43

Påtalemyndigheten har opprettholdt den tidligere tiltalebeslutning

Politiiinspektør Haakon Schønning, som i byretten den 15. oktober 1943 ble dømt til 90 dagers fengsel for landssvik, har fått Høyesteretts kjæremålsutvalgs samtykke til fornyet saksbehandling ved lagmannsretten. Denne tok til i dag, under lagmann Ryens ledelse.

For påtalemyndigheten møter statsadvokat A. Hiorth. Schønnings forsvarer er h.r. advokat Leif S. Rode.

Dommen over Schønning er en av de rettsavgjørelser som i de siste to år er blitt livligst kommentert mann og mann imellom.

Tiltalepunktene mot Schønning er de samme som forrige gang. I desember 1940 søkte han opptagelse i NS, og stod deretter som medlem (eller aspirant?) til 26. mars 1942, da han meldte seg ut.

Den 27. november 1941, inngav han til politipresidenten i Oslo anmeldelse med krav om tiltale og straff for sporvognsfører Ing. Kr. Moen og konduktør Thorleif Olsen for «alvorlig ondartet demonstrasjon mot den nye politiuniform og NS».

Anmeldelsen førte til at begge ble arrestert og fengslet, Moen i 10—11 dager og Olsen i tre uker.

40 FORSVARSVITNER

Schønning møter denne gang med ca. 40 forsvarsvitner, deriblant sjefen for H.S. — D. 13, major Langeland, oberst Balchen og den svenske redaktør Jernek.

Statsadvokat Hiorth gjennomgår ganske kort Schønnings karriere i politietaten. Han kommer i denne forbindelse også inn på de tidlige meget vanskelige forhold i politietaten høsten 1940.

Schønning ble konstituert i stillingen som politiinspektør av Administrasjonsrådet sommeren 1940.

Det er vel kjent, sier aktor, at det utover høsten stadig kom påtrykk fra NS om at politifolk skulle inn i partiet. Det ble i den anledning holdt en rekke konferanser blant politiembetsmennene og Schønning var her en av de som stod hardest imot presset fra Q.

Han ble stående utenfor, selv etter at de fleste av hans kolleger hadde meldt seg inn. Riisnæs kalte ham imidlertid opp til seg, og etter S.' egen forklaring ble han på dette møtet truet til å gå inn i partiet.

Det annet tiltalepunkt, som omfat-

(Forts. siste side)

Saken mot . .

28. 7. 43
48.
Forts. siste side, 1. spalte.

ter anmeldelsen av de to sporvognsfunksjonærer, vil være vel kjent av de fleste. Påtalemyndigheten har her opprettholdt sin tidligere påstand om tiltale og straff.

SCHØNNINGS POLITI- UTDANNELSE

er noe utenom det vanlig. Han tok juridisk embetseksamen med Laud, og ble uteksaminert som nr. 1 fra Krigsskolen. Han ble konstituert som politifullmektig i 1921. Videre var S. en del år i utlandet for å studere andre lands politiforhold, således noen år i China, der han bl. a. lærte seg jiu-jitsu — et fag som han senere innførte på politiskolen her hjemme.

I 1932 tjenestegjorde han ved Berlins politi, i 1933 ved Scotland Yard, og i 1934 i det franske politi.

Fra høsten 1934 til våren 1935 var han distriktssjef i Saar, under folkeavstemningen.

SCHØNNING BEGYNNER

sin forklaring i dag med å fortelle om sine gjøremål 9. april 1940. Han går nokså detaljert inn på selve den tyske besettelsen av Oslo by, der han etter oppdrag av politimester Welhaven spilte rollen som en slags «guide» for troppene. Retten hører meget interessert på denne beretning, som lagmannen selv betegner som «godt stoff».

Mens S. eksorterte tyskerne gjennom byen foregikk på nr. 19 konferansen om overgivelse mellom politimesteren og den tyske kommandant.

Inntil rettsausen i dag, vil S. fortsette sin forklaring angående «aspirantskapet» i NS og episoden på trikken. Det er lite trolig at den vil avvike noe større fra hans tidligere framstilling av saken i byretten. Spørsmålet blir vel nå som den gang, hvorvidt hans gode gjerninger i okkupasjonstiden (og de var det mange av) vil oppveie de forhold tiltalen går ut på. Vitneforklaringen blir derfor det som imøtesees med størst interesse.

Ingvald Ringsrød, Råde, var en nidkjær nazist.

Var lagfører i A. E. og hadde vepnet vakttjeneste ved slottet og på Bygdøy.

Torsdag 10. ds. blir saken mot Ingvald Ringsrød fra Råde behandlet i Moss herredsrett.

Ingvald Ringsrød er født 12/12 1922. Som medlem av NS har han deltatt i partimøter og betalt konungent. Fra 1. mai 1941 ble han medlem av hirden og deltok i oppmarsjen. Ringsrød var videre med i førergarden fra 1/11-43 til 1/5-44 og hadde vepnet vakttjeneste på Bygdøy og ved slottet. Sommeren 1944 kom han inn i Alermenheten og hadde våpenøvelser annenhver dag i Halden. Samme år deltok han i våpenkursur i Ekdanger gjennomgikk en 3 ukers førerskole på Dokka. Ringsrød var også lagfører ved inspeksjon av Alermenhetens vaktposter i Oslo.

Arne Lunderød fikk 3 1/4 år og Gunnar Larsen 92 dagers fengsel.

Rettighetstap i 10 år
for begge.

Dommen i saken mot de 2 landsvikere fra Onsøy som vi refererte lørdag, er faldt.

Arne Lunderød ble idømt 3 år og 3 mnd. fengsel, 6000 kroner i bot og 10,000 i erstatning, rettighetstap i 10 år, og 100 kr. i saksomkostninger.

Gunnar Larsen fikk 92 dager fengsel, som ansees utsonet med utholdt varetektarrest. Dessuten ble han idømt rettighetstap i 10 år og 25 kr. i saksomkostninger.

„Minister“ Skancke

som under krigen var «kirke- og undervisningsminister» ble dømt til døden av lagmannsretten i mai 1946, og hans anke ble forkastet av Høyesterett. Han har søkt om ny saksbehandling ved lagmannsretten, men denne begjæring er nå avslått av lagmannsrettens kjæremålsutvalg.

109834